

Ιερισσού Θεόκλητος: Μόνο ο Ουρανός γνωρίζει να προσφέρει στον άνθρωπο ελπίδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Δ' Κυριακή των Νηστειών, 30η Μαρτίου 2025, που η Εκκλησία μας τιμά τον μεγάλο Πατέρα μας Όσιο Ιωάννη τον Σιναΐτη, Συγγραφέα της Κλίμακος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση, επεσκέφθη -κατά το Πρόγραμμα της Ιεράς Μητροπόλεως- τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νεοχωρίου και προέστη των Ακολουθιών του Όρθρου και της επακολουθησάσης Θείας Λειτουργίας του Μεγάλου

Βασιλείου.

Τον υπεδέχθησαν ο Εφημέριος του Ιερού Ναού Αιδ. Οικ. π. Γαβριήλ Ζαχαρίου και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κα Μαρία Σαραντούδα και κ. Ευάγγελος Καραντώντας, η τ. Δημοτική Σύμβουλος κα Κασσάνδρα Κατσαρού – Λάμπρου κ.ά. Το Ιερό Αναλόγιο, πέραν των τοπικών Ιεροψαλτών, ετίμησε με την παρουσία του ο ρέκτης της Βυζαντινής Παραδόσεως και Ιεροψάλτης κ. Δημήτριος Αρσένης.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, αφού αναφέρθηκε λακωνικά στην αναγνωσθείσα Ευαγγελική Περικοπή (Μαρκ. θ' 17-31), περί της θεραπείας του σεληνιαζομένου νέου από τον Κύριο, εστίασε στο χαρακτηριστικό λόγιο του Θείου Παύλου από το Αποστολικό σημερινό Ανάγνωσμα, δηλαδή, στο απόσπασμα της προς Εβραίους Επιστολής Του που μας ομιλεί για την ασφάλεια και τη βεβαιότητα που χαρίζει στον άνθρωπο η ελπίδα του Ουρανού: «...ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχομεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν... », δηλαδή, «...ὅσοι καταφύγαμε με ἐμπιστοσύνη στον Θεό, θα κατορθώσουμε να κρατήσουμε την ελπίδα για τις Ουράνιες υποσχέσεις Του. Εμείς σήμερα, έχουμε στην ψυχή μας αυτήν την ελπίδα, ασφαλή και σταθερή σαν ἄγκυρα πλοίου που μας εισάγει στον Ουρανό...» (Εβρ. στ', 18-19)! Ο λόγος, λοιπόν, για την ελπίδα που μόνο ο Ουρανός γνωρίζει να προσφέρει στον άνθρωπο...

Η πορεία του ανθρώπου σε αυτόν εδώ τον κόσμο, είπε ο ομιλητής, μοιάζει της μικρής σχεδίας πάνω στα αφρισμένα κύματα του πελάγου. Εξαίρετοι Λογοτέχνες Έλληνες και γενικότερα η Ποίηση μίλησαν για αρμένισμα στην θάλασσα, χαροπαλέματα με τα κύματα, караβοτσακίσματα στα αλμυρά βράχια, ναυάγια και λιμάνια, θέλοντας να αναφερθούν στης ζωής αυτής το πικρό πέλαγο. Ο Καρκαβίτσας, ο Μυριβήλης, ο Ελύτης, ο Γκάτσος, ο Παπαδιαμάντης και κυρίως με την Οδύσειά του ο Όμηρος με εικόνες παραστατικές παρουσίασαν την πικρή αυτή αλήθεια, καθώς ξεπροβάλλει πίσω από την καθημερινή πραγματικότητα. Ο καθένας πάνω στην σχεδία του παλεύει απεγνωσμένα να κρατηθεί στον αφρό. Παλεύει με την Κίρκη, με του Κύκλωπες, με τους Λαιστρυγόνες, με την Σκύλα και την Χάρυβδη για να σταθεί στον επιφάνεια. Να προχωρήσει δυναμικά και να φθάσει στην Ιθάκη του, κατά τον Καβάφη. Πόσοι όμως αληθινά το πετυχαίνουν, πόσοι δεν χάνονται στο διάβα του δρόμου, πόσοι δεν εξαφανίζονται καταμεσής στην θάλασσα;

Η ζωή ετούτη μοιάζει με ωκεανό, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, και σ' αυτό το ταξίδι χρειαζόμαστε μια ἄγκυρα να 'χουμε δίπλα στο καΐκι μας, που 'χει τη δύναμη στις δύσκολες φάσεις να μας κρατήσει σταθερά κάτω από τον ήλιο και τον αέρα και να

μας σώσει από τον κίνδυνο των κυμάτων. Ο Ουρανοβάμων Παύλος την άγκυρα αυτή την ονομάζει ελπίδα, τονίζοντας βέβαια ότι αυτή στηρίζεται στον Ουρανό, απ' όπου και αντλεί τη δύναμή της, για να ασφαλίσει το ταξίδι μας. Η Ελπίδα, η άγκυρα αυτής της ζωής, είναι το πιο πολύτιμο εφόδιο που απόμεινε στον άνθρωπο του 20ου προς τον 21ο αιώνα. Μαλακώνει τον πόνο, δυναμώνει τη θέληση, απαλύνει την πίκρα, δίνει απαντοχή και μικραίνει τις συνέπειες του κακού που μας παραδέρνει. Κι όταν όλοι κι όλα μας αφήσουν μόνους, παραμένει πιστός σύντροφος, πεθαίνοντας τελευταία, μάλλον δε στηρίζοντας μέχρι τέρμα τον θιασώτη της...

Όμως υπάρχουν ελπίδες ξεπερασμένες, γεννήματα του συναισθήματος ή καλύτερα της ψυχολογικής αναγκαιότητας που αποδεικνύονται πολλές φορές φρούδες... Κι αποβαίνουν "γρηγορούντων ένύπνια", όνειρα απατηλά, "σκιάς ασθενέστερα", "όνείρων άπατηλότερα"...Μα η Ελπίδα του Παύλου δεν είναι ιδέα, δεν θεμελιώνεται στον ρομαντισμό, ούτε είναι βγαλμένη από ανθρώπινα όνειρα. Είναι Υποστατική, είναι Πρόσωπο, είναι η Ελπίδα του Χριστού μας, η Ελπίδα που γεννά ο Χριστός μας, σαν Κυβερνήτης της σχεδίας μας, σαν πατέρας και αδελφός μας προσωπικός. Ελπίδα όχι ονειρική η Ομηρική, αλλά Ελπίδα Ιησούς Χριστός, που μένει ο ίδιος και χθες και σήμερα, ο ίδιος και στους αιώνες, ο Χριστός που Σαρκώθηκε, ο Χριστός που Μεταμορφώθηκε, ο Χριστός που Θαυματουργήσε, ο Χριστός που μπήκε στον Τάφο για μας, ο Χριστός της Θυσίας και της Ανάστασης, ο Χριστός της Λειτουργικής Ευχαριστίας! Είναι η Ελπίδα προς τον Θεό αυτή για την οποία μιλάμε, για τον Χριστό σαν Κυβερνήτη της ζωής μας, είναι η Ελπίδα εκείνη που δεν μας ντροπιάζει, που δεν φοβάται τον Ποσειδώνα και τον Ήφαιστο, αλλά αντίθετα μας δικαιώνει τις προσδοκίες, αμοίβοντάς μας με ασφάλεια και σταθερότητα...

Και επέρανε το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος λέγοντας: «Ο Χριστός είναι η Ελπίδα που δεν σε οδηγεί μαζί με τον Σεφέρη να τραγουδήσεις· “Στο περιγιάλι της ζωής κι άσπρο σαν περιστέρι, διψάσαμε το μεσημέρι μα το νερό γλυφό· πάνω στην άμμο την ξανθή γράψαμε τ' όνομά της, ωραία που φύσηξεν ο μπάτης και σβήστηκε η γραφή...”· Σαν βιώνεις αυτήν την Ελπίδα ποτέ δεν θα πεις μαζί με τον Νομπελίστα Ποιητή αυτό που μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης: “Πήραμε την ζωή μας λάθος, κι αλλάξαμε ζωή...”! Ναι, λοιπόν, στον Ιστορικό Χριστό της Καινής Διαθήκης, ναι στην Ένσαρκη Σταυρωμένη και Αναστημένη Ελπίδα... Ναι στον Χριστό...»!

Το εσπέρας της ίδιας ημέρας ο Σεβασμιώτατος επεσκέφθη τον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Σταυρού όπου προέστη του Ε΄ Κατανυκτικού Εσπερινού, κατά το Πρόγραμμα της Ιεράς Μητροπόλεως.

Τον πλαισίωσαν οι Εφημέριοι του Σταυρού Παν. Αρχιμ. π. Χρύσανθος Σαββίδης, Αιδ. π. Κωνσταντίνος Ισαακίδης, ο και εκλεκτός Εφημέριος του Ναού, ο Παν. Αρχιμ. π. Εφραίμ Τσόλης και ο Αιδ. Πρωτ. π. Αθανάσιος Βουρνίτης.

Τον λόγο εθεράπευσε ο Παν. Αρχιμ. π. Ιουστίνος Κεφαλούρος, ο οποίος με θεολογική ενάργεια και γνωσιολογική ποιότητα παρουσίασε πρακτικά και θεολογικά το έργο του σήμερα εορτάζοντος Οσίου Ιωάννου Σιναΐτου, Συγγραφέως της Κλίμακος. Ο ομιλητής λαμβάνοντας τμήματα από τις τριάντα τρεις ομιλίες του Θεοπνεύστου Συγγραφέως μίλησε για την “σκάλα” των αρετών, με τις οποίες εμφορούμενος ο Χριστιανός προσεγγίζει τη Βασιλεία του Θεού. Εντύπωση έκανε το γεγονός ότι συνέδεσε το σήμερα με τη Θεολογία της Εκκλησίας και του Οσίου Ιωάννου και έβγαλε εξαίρετα συμπεράσματα.

Ο Λαός του Σταυρού υπερεπλήρωσε την αίθουσα που στεγάζει προσωρινά την Ενορία της Αγίας Παρασκευής, η οποία σύντομα, συν Θεώ, ετοιμάζεται για να παραδοθεί στο Χριστεπώνυμο Πλήρωμά της.

